

РЕШЕНИЕ

№ 6205

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 04.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **8915** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. Н. К. против експертно решение (ЕР) № 1839/20.07.2020 г. от зас. 133 на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК). Ответникът в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованата страна (ЗС) [фирма] чрез процесуалния си представител моли ЕР да бъде отменено. ЗС Териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към Национална кардиологична болница и Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С. град не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.
След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
С оспореното решение е определена 40 % трайно намалена работоспособност (ТНР) на жалбоподателя, за срок 3 години, до 01.03.2023г. Посочена е водеща диагноза „Митрална стеноза и инсуфициенция“. Решението на НЕЛК е постановено по жалба на освидетелстваното лице против ЕР на ТЕЛК, в която не са изложени конкретни твърдения относно недостатъчно изясняване състоянието на здравето на жалбоподателя и съответно – неправилно приложение на методиката за определяне на ТНР съобразно това състояние. С оспореното решение на НЕЛК е потвърдено ЕР на ТЕЛК по всички поводи.

ЕР има двойствен характер – на индивидуален административен акт и на медицинско становище. С определение от 09.10.2020г., съобщено на жалбоподателя на 21.10.2020г., на последния е указана доказателствената тежест, носена от него, да установи обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици. Същият не ангажира доказателства за съществуването на обстоятелства, обуславящи по-висок процент ТНР спрямо възприетата от НЕЛК в процесното решение. Наред с това, не се и твърди съществуването на релевантни факти, останали неизяснени от административния орган. В жалбата са изложени твърдения за допусната техническа грешка в статистически идентификатор, които са неотнормирани при преценката на съответствието на оспореното ЕР с медицинските констатации относно състоянието на здравето на жалбоподателя. Последният сочи и, че в т.19 от оспореното ЕР са му наложени нови ограничения, като са посочени противоположни условия на труд: физическо и психическо пренатоварване, нощен труд, опасност от травматизъм – превенция на ИЕ. Не се установяват, нито се твърдят обстоятелства, които да обосновават извод за незаконосъобразност на ЕР и в тази част.

Съгласно чл.101, ал.7 от Закона за здравето, принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет. Съгласно чл.62 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболялия орган и/или система, и при необходимост – въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания. В случая в обстоятелствената част на оспореното ЕР са изложени медицински констатации и е направен извод, съответстващ на цитираната т.2.1 от Част четвърта „Заболявания на сърдечно-съдовата система“, раздел I “Органични сърдечни увреди“ от Приложение № 1 към чл.63, ал.1 НМЕ. Същата предвижда, че при прояви на сърдечна недостатъчност от II ФК по НИХА – лицата са с умерено ограничен капацитет. При обичайни физически усилия се появяват умора, задух, стенокардия. Патологична работна проба при 75 W/3 мин с диастолна дисфункция определят 40 % ТНР, както е прието в оспореното ЕР. Жалбоподателят не ангажира доказателства, а и не твърди да съществуват на други обстоятелства, релевантни за медицинската преценка, годни да обусловят различен правен извод. ЕР е постановено от специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови заболявания.

Предвид изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че ЕР е издадено в установената форма от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. К., с ЕГН [ЕГН], против експертно решение № 1839/20.07.2020 г. от зас. 133 на Националната експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА В. Н. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: